

Iosia celebrează Paștele

2 Cronici 35:1-6, 16-19

Versetul de aur

Iosia a prăznuit Paștile în cinstea Domnului la Ierusalim și au jertfit paștile în a paisprezecea zi a lunii întâi. 2 Cornici 35:1

Introducere

Riturile pot fi de două feluri, rituale bune și ritual rele. Noi oameni trebuie să facem distincție între ce este bun și ceea ce este rău, dar avem nevoie de ritual, în sensul bun al cuvântului. În ceea ce privește închinarea noastră față de Dumnezeu, ritualurile au sens numai dacă sunt urmate cu ascultare de Dumnezeu (ex: Isaia 1:11-17; 1 Cor 7:19). Mai mult, ritualismul fără discernământ riscă să pună o persoană sub judecată divină (ex: 11:27-30). Studiul de astăzi examinează practica reînnoită a unui astfel de ritual. Lecția de astăzi ne duce la anul 623 î.Hr., „al optsprezecelea an al domniei lui Iosia”, regele lui Iuda (2 Cronici 35:19). Regele Iosia a fost mișcat foarte tare, când a auzit citirea cărții (2 Cronici 34:19). El a acționat imediat, primind atât vești rele, cât și vești bune (2 Cr 34:20-28). Chiar și așa, el a continuat să aibe o conduită evlavioasă atât în cuvânt, cât și în faptă (2 Cr 34:29-33). Conducerea sa a inclus reinstituirea sărbătorii Paștelui. Această sărbătoare neglijată fusese instituită cu mai bine de 800 de ani în urmă pentru a marca eliberarea divină din sclavia egipteană (Exodul 12; Deut 16:1-2). Trezirea sărbătorii este punctul central al lecției de astăzi.

Contextul lecției

I. Pregătirea de Paște (2 Cronici 35:1-6)

A. Iosia a luat decizia (v 1a)

Sărbătorirea Paștelui în acest text nu a fost doar un act de ascultare față de Legea lui Moise, ci a fost și un act de reînnoire a legământului. Paștele nu a fost sărbătorit de mai multă vreme – sau cel puțin nu în felul în care Împăratul Iosia intenționa să-l sărbătorească (2 Cr 35:18; 30:5b). Ezechia, care a domnit peste Iuda între 716 și 687 î.Hr., a sărbătorit un Paște prelungit după ce a renovat și redeschis templul (2 Cr 29:3-30:27).

B. Desemnarea timpului de Sărbătoare (v 1b)

În limbajul nostru aceasta a fost cândva la sfârșitul lunii martie sau începutul lunii aprilie. La paștele sărbătorit de Ezechia el îndemna pa popor, ca de Paște să reînnoiască legământul pe care l-au făcut cu Dumnezeu.

C. Iosia alege preoții (v 2)

În acest verset vedem un Împărat care numește și îndrumă preoții în rolul lor viitor. Iosia a dat toată responsabilitatea monarhiei în serviciului preotului, așa cum făcuse de altfel și regele Ezechia (2 Cr 31:19-21).

D. Instruirea Leviților (v 3,4)

În Israel leviții aveau rolul de învățători. Punerea Chivotului în Templu însemna reafirmarea Templului., unde Leviții erau singuri autorizați pentru ducerea Chivotului. Chivotul reprezenta prezența lui Dumnezeu și, de asemenea, simbolizează angajamentul lui Dumnezeu față de Israel. Leviții erau cei care se ocupau de jertfe, incluzând Paștele.

II. Sărbătoare Paștelui (2 Cronici 35:16-19)

A. După porunca Împăratului (v 16)

Vechiul Testament enumeră patru tipuri de jertfe de sânge: jertfele pentru arderea de tot de

miros, părtășia, pentru păcat și pentru vinovăție. Acestea sunt discutate în toată cartea Levi-ticului. Două dintre aceste patru tipuri sunt prezente aici. Jertfa animalelor pentru Paște a fost o jertfă de părtășie. Un lucru care distinge acest tip de arderile de tot era faptul că carnea era disponibilă pentru a mânca din jertfele de părtășie, dar nu din cea pentru arderile de tot (Lev 1:9; 7:15, 34-36; 9:3, 7).

B. Sărbătoarea Azimelor (v 17)

Această sărbătoare este diferite de cea a Paștelui, dar pentru că cele două sărbători sunt una după alta în calendarul Evreiesc sunt tratate ca și o singură sărbătoare.

C. O sărbătoare de necomparat (v 18-19)

Paștele sărbătorit de Iosia a fost cea mai mare sărbătoare de la Ezechia. La dedicarea primului Templu s-au sacrificat 142000 animale (2 Cr 7:5), la dedicarea (reconstruirea) celui de al doilea templu au fost sacrificate doar 700 de animale (Ezra 6:17).

CONCLUZII

Când Iosia a ținut sărbătoarea Paștelui, el a devenit un model de credințioasă rituală care a pornit din inima lui. Dumnezeu a instituit anumite ritualuri în noul legământ: botezul și Cina Domnului. Botezul este o reconstituire rituală a înmormântării și învierii lui Hristos (Rom 6:3-4; Col 2:12). Cina Domnului simbolizează masa de Paște pe care Isus a împărtășit-o cu ucenicii săi în noaptea în care a fost trădat (Mat 26:17-29; Marcu 14:12-26; Luca 22:7-23). Masa amintește de jertfa și moartea lui Hristos și ne focalizează atenția și speranța la viitoarea Sa revenire (1 Cor 5:7-8; 11:23-26).

Aceste ritualuri ne invită să participăm la misiunea lui Dumnezeu și la istoria Domnului de răscumpărare. Aceste rituale sunt pietre de încercare ale continuității și stabilității. Ele ne învață și ne reamintesc, iar Dumnezeu se bucură de ascultarea noastră, când îl căutăm așa cum ne-a poruncit.

Ce trebuie să memorăm: Îmbrățișează ritualurile lui Dumnezeu